

sparing under f. eks. 1.000 eller 2.000 kr., således at der altid skal købes obligationer, når opsparingsbeløbet overstiger denne grænse.

Ved de tidligere bundne opsparinger har renterne ikke kunnet udbetales i bindingsperioden. Hvis der nu indføres bunden opsparing i obligationer, ville det være ønskeligt, om en sådan binding af renterne kunne undgås. Bindingen måtte nemlig ske ved at indskyde renterne på en spærret konto i et pengeinstitut, og det er et spørgsmål, om det vil være praktisk med en række små konti af denne art. Når kapitalbindingskonti etableres ved indskud i obligationer, får indskyderen rentekuponerne udleveret. Imidlertid kan rentekuponer sælges særskilt, og det er derfor næppe forsvarligt at udlevere kuponarkene under en ordning med bunden opsparing.

Når kredit- og hypotekforeninger får præsenteret en udtrukket obligation til indfrielse uden kuponark, tilbageholder man et beløb svarende til værdien af de manglende kuponer. Såfremt rentekuponerne senere skulle blive indløst, tages midlerne hertil af det tilbageholdte beløb. Hvis man herefter vil sikre sig, at den opsparingspligtige kun kan få rentebeløbene, efterhånden som de forfalder, bliver det nødvendigt at forlange kuponarket deponeret sammen med obligationerne. I hver rentetermin må der så være adgang til at få udleveret den forfaldne rentekupon. En sådan udlevering af rentekuponer hver termin vil være meget upraktisk, og det er herefter et spørgsmål, om man ikke bør foreskrive, at den opsparingspligtige ikke kan disponere over renterne i bindingsperioden. I så fald må de indsættes på en spærret konto i et pengeinstitut. Det vil imidlertid medføre, at pengeinstitutterne må oprette en lang række små konti.

Det er foran berørt, at ordningen forudsætter, at de institutioner, der modtager obligationer og indskud, giver indberetning herom til skattemyndighederne i hvert enkelt tilfælde. Fremkommer indberetning ikke, må skattemyndighederne inddrive opsparingsbeløbet hos den pågældende. Det vil næppe være praktisk at lade skattemyndighederne købe obligationer for den opsparingspligtiges regning. Det inddrevne opsparingsbeløb må derfor fuldt ud indsættes på en spærret konto i et pengeinstitut.

Senere ændringer af opsparingsbeløbet vil også medføre udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder og penge- og låneinstitutter. Forhøjelser af opsparingsbeløbet — f. eks. som følge af ændring i indkomstansættelsen — vil således kræve supplerende obligationskøb eller indskud, og dette kræver fornyet indberetning til skattevæsenet. Det vil komplicere ordningen yderligere, hvis opsparingspligtige skal have adgang til at ombytte en deponeret obligation med en anden, der har højere kursværdi. Hvis der er tale om nedsættelse af opsparingsbeløbet, må penge- eller låneinstituttet have meddelelse herom. Den opsparingspligtige må i så fald have adgang til at udtage obligationer til en kursværdi, der svarer til nedsættelsen. Om nødvendigt må han kunne udtage en deponeret obligation og ombytte den med en anden til lavere kursværdi.

Hvis frigivelse til sin tid skal ske i flere tempi, f. eks. ved udtrækning på grundlag af fødselsår, må penge- og låneinstitutterne formentlig påse, at betingelserne for frigivelse er opfyldt, og afgive indberetningen om frigivelsen til skattemyndighederne.

Endelig kan nævnes, at eventuelle deponeringsomkostninger formentlig må afholdes af den opsparingspligtige.

Ad mulighed 2.

Ved denne ordning skal pengeinstituttet købe obligationerne efter den opsparingspligtiges ønsker. Problemerne bliver praktisk taget som ved mulighed 1.

Omkostningerne ved obligationskøbet må formentlig afholdes af den opsparingspligtige.

Ad mulighed 3.

Denne mulighed går ud på, at den bundne opsparing sker i form af indskud på spærrede konti i pengeinstitutter. Til gengæld skulle pengeinstitutterne købe obligationer for summen af de præsterede indskud. De skulle ikke kunne disponere over disse obligationer i bindingsperioden og måtte vel sælge dem ved periodens udløb. Dette ville indebære, at pengeinstitutterne måtte bære risikoen for eventuelle kurstab i perioden indtil frigivelsen og ville få eventuelle kursgevinster i denne periode.